

POHOD MLADIH PLANINCEV NA DOBRAČ (2166 m)

Mlade planince in njihove starše ni ustavilo niti oblačno in megleno sobotno jutro, 10. 6. 2023, ko so se odpravili na zadnji pohod v tem šolskem letu. S pozitivno naravnostjo in dobro voljo so počasi polnili avtobus v Kočevju, nato še v Stari Cerkvi, v veliki želji, da bo dan minil brez dežja.

Medsebojni pogovori in kramljanje 46 mladih planincev (z naše šole 6 mlajših, 2 starejši in 6 staršev), vodnice in mentoric je krajšalo čas vožnje v smeri Gorenjske. Julijcev skoraj ni bilo videti, le Karavanke so kukale izpod megleneha objema. Na Jesenicah je bil postanek za nakup jutranjega zajtrka ali okrepčilo iz nahrbtnika. Nadaljevala se je krajša vožnja po avtocesti, nato pa po ovinkasti cesti do Kranjske Gore in Podkorena na mejni prehod z Avstrijo. Gost promet in skupina motoristov so se kot kača vili proti sedlu na Koren. Na mejnem prehodu se prijazen carinik ni želel ubadati s kontrolo, ampak je zaželel le srečno vožnjo.

Med opazovanjem okolice se je dvigal visok TV oddajnik, ki je viden z mnogih naših gora. Vožnja se je nadaljevala po Ziljski dolini proti Beljaku do vasi Judendorf in naprej v smeri Beljaške alpske ceste (Villacher Alpenstrasse) do blagajne za plačilo uporabe ceste, ki je dolga 15 km, na nadmorski višini 1200 m. Cesta se je zaključila z urejenimi parkirišči in razgledišči. Udobna vožnja z avtobusom je bilo konec na planini Trata (Rostratte), na nadmorski višini 1732 m. Zelene trate, cvetoči clusijev svišč, rumeni jeglič, gorski zrak, v daljavi pa pogled na avstrijske zasnežene gore, oblaki in megla so bili spremljevalci ob makadamski cesti, ki se je vila proti zastavljenemu cilju. Ko se je po nekaj krajših postankih odprl pogled na cilj, so koraki postali hitrejši. Hoja je bila na nekaj mestih še po snegu, čeprav je na koledarju mesec junij. Temu se, vsaj najmlajši, kar niso mogli načuditi.

Prihod do kočje, hrana in pijača iz nahrbtnikov, saj je bila kočja zaprta, je prinesla nasmeške in veliko zadovoljstva, saj so se hrbti razbremenili teže, želodčki pa končno dobili težko pričakovano malico. A kaj ko so kaj kmalu temni oblaki nad Beljakom skrajšali čas počitka in užitka. Do vrha je bilo potrebno premagati le še 23 m nadmorske višine, kjer na najvišji točki v Alpah stojita nemška in slovenska cerkev. Ves preplah je bil zaman, saj je veter temne oblake obrnil na Karavanke.

Ob sestopu do kočje je kočevske planince za kratek čas objemala megla, a je zaradi njihove vztrajnosti tudi ta kmalu izginila. Na planini Trata je ob parkirišču gostilna, ki je zvalila mlade planince in njihove starše, da so si naročili in privoščili vsak po svoji želji in izbiri.

Pred odhodom pa je prišlo najlepše. Ob zaključku šolskega leta je navada, da se najbolj zvestim in vztrajnim pohodnikom podeli osvojena priznanja in planinske znake. Vsi poklicani so nagrade z veseljem sprejeli in se ponosno postavili pred foto objektiv.

Ob povratku v Slovenijo je bil še ogled rdeče stene »Rote Wand«, ki spominja na podor Dobrača, ko je potres leta 1356 zasul 17 vasi. Z razgledne točke je pogled segal 400 m v globino. Ogled do te zanimivosti je po nadelani brvi urejen tudi za invalide. Lep pogled pa je segal na naše slovenske gore in Tromejo.

Prišel je čas, ko se je zadnji planinski dan počasi bližal zaključku. Na poti še en postanek in bil je že večer, ko so prvi pohodniki izstopili v Stari Cerkvi, vsi ostali pa v Kočevju.

Tako mladi planinci in njihovo mentorji z lepimi spomini in doživetji zaključujejo še eno šolsko leto.

Naj čas počitnic mine kar se da lepo in prijetno, predvsem pa varno na vseh načrtanih poteh.